

„приближете ся: азъ сѣмъ братъ вашъ Іосифъ, кого-то продадохте въ Египеть. Богъ мя доведе тука за ваше-то добро. Изминахъ ся двѣ гладны години, още пять годинъ нѣма да ся роди жито на земѣ-тѣ. Во всичко това время нѣма ни да сѣежъ, ни да жънжъ. И така Богъ мя е испратилъ тукъ, за да ви достава срѣдства за прѣхранѣ, за да можете чрѣзъ мене да ся избавите отъ гладнѣ смъртъ. Не по вашѣ воли, по власть Божию ся намирамъ азъ тука. Богъ мя постави второй по фараона, начальникъ надъ дома-тъ му, князь на всичкѣ-тѣ земѣ Египетскѣ. Върнете ся поскоро до башѣ ни и кажете му слѣдующи-тъ думы. Сынъ ти Іосифъ заповѣда да ти кажемъ: Господь мя постави начальникъ на всичкий Египеть. Прииди поскоро при мене. Ты ще ся заселишь въ найхубавѣ-тѣ земѣ въ Египеть и ще живѣешь близу мене съ дѣца-та си и унуку-тъ, со стада-та и съ всичко-то сѣимотство. Азъ щѣ ся гръжъ за тебе и за всичко, что е твое, и щѣ хранижъ всички вы, зачото глада-тъ ще ся продължи още петъ годинъ на земѣ-тѣ.— Сега вый видите, че говорѣхъ съ васъ по языка ви, безъ толмачъ. Раскажете на башѣ ми за моѣ-тѣ славы въ Египеть и за всичко, что видите; не бавете ся, върнете ся поскоро при мене и доведете съ себе и башѣ ми.“

Той пригърнулъ брата си Веніамина и плакалъ надъ него; такожде и Веніаминъ плакалъ въ неговы-тъ обътія. Послѣ пригърщаль единъ по единъ и други-тъ си братіе и проливалъ слъзы.

ГЛАВА XXX.

Прѣселеніе Іаковово въ Египеть.

Много ся обрадовалъ фараонъ, кога ся научилъ, че дошли братіе-то на Іосифа. Той далъ свои собствены колесницы, да привезжъ на Іосифа башѣ му, братіе-то му, жены-тъ и дѣца-та имъ. Іосифъ подарилъ на всѣкий единъ отъ свои-тъ